

Post Bellum – Jarmila Mrlinová

Zpracovali: žáci ZŠ Pardubice – Studánka

Dominik Mrlina, Daniel Mayer, Martin Mayer, Radek Růžička

Náš pamětník se jmenuje Mrlinová Jarka. Narodila se v Bránkách na Moravě u Valašského Meziříčí a bydlí v Pardubicích už 45 let.

V roce 1937 začala chodit do školy a zrovna v té době zemřel první československý prezident T. G. Masaryk. Ve škole se učili písničky, které měl pan prezident rád.

Roku 1939 začala válka a občané českých zemí byli zaskočeni Němci. Němci byli tak zlí, že přišli do třídy, do které chodila paní Jarmila, a odvedli jim pana učitele přímo z výuky. Pana učitele už nikdy neviděli.

Prožívání války bylo velice těžké. Naneštěstí v roce 1943 byl otec paní Jarmily zatknut a odveden do koncentračního tábora. Maminka se vždy starala o to, co bude, zkrátka to byla zlá doba.

Když končila válka, byly v noci slyšet střely z katuší. Čekali celou noc, než ráno započal klid.

Ráno uviděli ruské vojáky a v domu Jarmiliny babičky byl slyšet zvuk slávy, že už přicházejí. Avšak do jejich domu přišel ruský voják a začal pokřikovat: „Što bábuška?! Što, Što, Što?!“ Naštěstí šel kolem ruský velitel a vysvětlil vojákovi, že se paní jenom raduje, že končí válka.

Tatínek paní Jarmily byl v Buchenwaldu a pak v Osvětimi. Psal domů dopisy, ale moc jich nebylo. Byly zaškrtané černou tuší a na začátku vždy stálo, že všechny zdraví a má se dobře, ale přitom se dobře neměl.

Na začátku války se to ve škole pro děti moc nezměnilo, ale musely se učit německy. Některým němčina dělala problémy, ale paní Jarmile nedělala problémy, protože se s ní její tatínek, než ho odvedli, učil.

Před válkou bylo jídla i oblečení dost. Ale pak přišla válka. Byly šatenky – jedny šaty na léto a jedny teplejší na zimu a pro děti dvoje boty. Pro děti do 15-ti let byla $\frac{1}{4}$ másla na měsíc – což bylo málo. A všechno bylo na přiděl. Rodina paní Jarmily měla výhodu, protože její babička měla střední hospodářství, takže měli přístup třeba k mléku a vajícím. A tak válku přežili.